

Directiva 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 49 și articolul 57 alineatul (1) și alineatul (2) prima și a treia teză,

având în vedere propunerea Comisiei [1],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social [2],

în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 189b din tratat [3],

(1) întrucât, în temeiul articolului 7a din tratat, piața internă presupune un spațiu fără frontiere interne și întrucât, în conformitate cu articolul 3 litera (c) din tratat, eliminarea între statele membre a obstacolelor în calea liberei circulații a persoanelor și serviciilor constituie unul dintre obiectivele Comunității; întrucât, pentru resortisanții statelor membre, aceasta presupune, în special, posibilitatea de a-și exercita profesia, cu titlu independent sau salariat, într-un alt stat membru decât cel în care și-au obținut calificările profesionale;

(2) întrucât, în conformitate cu Directiva 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de licență eliberate pentru o perioadă de formare profesională de cel puțin trei ani [4], un avocat care este pe deplin calificat într-un stat membru poate deja impune recunoașterea diplomei sale în vederea stabilirii în alt stat membru pentru a exercita profesia de avocat sub titlul profesional folosit în acel stat; întrucât directiva menționată are ca obiectiv integrarea avocatului în profesie în statul membru gazdă și nu urmărește să modifice normele profesionale aplicabile în acel stat și nici să sustragă avocatul respectiv de la aplicarea acestor norme;

(3) întrucât, în timp ce unii avocați se pot integra rapid în profesie în statul membru gazdă, în special prin promovarea unei probe de aptitudini conform dispozițiilor Directivei 89/48/CEE, alți avocați pe deplin calificați pot obține această integrare după o anumită perioadă de practică profesională în statul membru gazdă sub titlul profesional din statele membre de origine sau să continue să profeseze sub titlul profesional din statul membru de origine;

(4) întrucât această perioadă trebuie să permită avocatului să se integreze în profesie în statul membru gazdă după verificarea experienței sale profesionale în acest stat membru;

(5) întrucât luarea de măsuri în acest sens, la nivelul Comunității, se justifică nu numai pentru că, în comparație cu sistemul general de recunoaștere a diplomelor, ea asigură avocaților un mijloc mai simplu prin care se pot integra în profesie într-un stat membru, ci și pentru că, prin acordarea posibilității ca avocații să își poată exercita profesia cu caracter permanent sub titlul profesional din statul membru de origine într-un stat membru gazdă, se vine în întâmpinarea nevoilor justițiabililor care, datorită fluxurilor comerciale în creștere rezultate în special din piața internă, necesită consiliere atunci când derulează tranzacții transfrontaliere în care dreptul internațional, dreptul comunitar și drepturile naționale se suprapun adesea;

(6) întrucât adoptarea de măsuri la nivelul Comunității se justifică, de asemenea, deoarece numai câteva state membre permit deja pe teritoriul lor exercitarea activităților de avocat, în alt mod decât prin prestare de servicii, de către avocații din alte state membre care profesează sub titlul profesional din țara lor de origine; întrucât, cu toate acestea, în statele membre în care există această posibilitate, modalitățile privind, de exemplu, domeniul de activitate și obligația de a se înregistra la autoritățile competente diferă considerabil; întrucât o astfel de diversitate de situații se traduce prin inegalități și denaturări ale concurenței între avocații din statele membre și constituie un obstacol în calea liberei circulații; întrucât numai o directivă de stabilire a condițiilor de exercitare

a acestei profesii, în alt mod decât prin prestare de servicii, de către avocații ce profesează sub titlul profesional din statul membru de origine are capacitatea să soluționeze aceste dificultăți și să ofere aceleași oportunități avocaților și justițiabililor în toate statele membre;

(7) întrucât, în conformitate cu obiectivul ei, prezenta directivă nu stabilește reglementări referitoare la situații de natură strict internă și nu aduce atingere normelor profesionale naționale decât în măsura în care este necesar pentru realizarea efectivă a obiectivului său; întrucât nu aduce în special atingere legislației naționale care reglementează accesul și exercitarea profesiei de avocat sub titlul profesional utilizat în statul membru gazdă;

(8) întrucât este necesar ca avocații menționați în prezenta directivă să aibă obligația de a se înregistra la autoritatea competentă din statul membru gazdă pentru ca aceasta să se poată asigura că ei respectă normele profesionale și deontologice din acel stat; întrucât efectul acestei înregistrări, în ceea ce privește jurisdicțiile și gradele și tipurile de jurisdicții înaintea cărora pot să profeseze avocații, este determinat de legislația aplicabilă avocaților în statul membru gazdă;

(9) întrucât avocații care nu sunt integrați în profesie în statul membru gazdă au obligația de a profesa în acel stat sub titlul profesional din țara lor de origine pentru a se asigura informarea corectă a consumatorilor și pentru a distinge între acești avocați și avocații din statul membru gazdă care profesează sub titlul profesional utilizat acolo;

(10) întrucât avocaților la care se referă prezenta directivă trebuie să li se permită să acorde consultanță juridică în special în ceea ce privește dreptul statului membru de origine, dreptul comunitar, dreptul internațional și dreptul din statul membru gazdă; întrucât acest lucru era deja permis, în ceea ce privește prestarea de servicii, în temeiul Directivei 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 pentru facilitarea exercitării efective a libertății de a presta servicii a avocaților [5]; întrucât, cu toate acestea, este necesar să se prevadă, la fel ca în Directiva 77/249/CEE, posibilitatea de a exclude din activitățile avocaților care profesează sub titlul profesional din țara lor de origine în Regatul Unit și Irlanda anumite acte în materie imobiliară și succesorală; întrucât prezenta directivă nu aduce în nici un fel atingere dispozițiilor în temeiul cărora în fiecare stat membru anumite activități sunt rezervate altor profesii decât cea de avocat; întrucât este necesar să se reia din Directiva 77/249/CEE posibilitatea ca un stat membru gazdă să impună unui avocat care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine să colaboreze cu un avocat local pentru reprezentarea sau apărarea unui client în justiție; întrucât această obligație se aplică în conformitate cu interpretarea oferită de Curtea de Justiție a Comunităților Europene, în special în hotărârea sa din 25 februarie 1988 în cauza 427/85, Comisia împotriva Germaniei [6];

(11) întrucât, pentru a asigura buna funcționare a justiției, statelor membre ar trebui, prin reglementări speciale, să li se îngăduie să rezerve accesul la cele mai înalte grade de jurisdicție avocaților specializați, fără a împiedica integrarea avocaților statelor membre care îndeplinesc condițiile necesare;

(12) întrucât un avocat înregistrat în statul membru gazdă sub titlul profesional din țara sa de origine trebuie să rămână înregistrat la autoritatea competentă din statul membru de origine pentru a-și păstra calitatea de avocat și a beneficia de prezenta directivă; întrucât, din acest motiv, colaborarea strânsă dintre autoritățile competente este indispensabilă, în special în cadrul unor eventuale proceduri disciplinare;

(13) întrucât avocații la care se referă prezenta directivă, independent de calitatea lor de avocați salariați sau independenți în statul membru de origine, își pot exercita profesia în calitate de salariați în statul membru gazdă, în cazul în care acel stat membru oferă această posibilitate propriilor avocați;

(14) întrucât scopul urmărit de prezenta directivă prin faptul că permite avocaților să profeseze în alt stat membru sub titlurile profesionale din țările lor de origine este totodată să le faciliteze obținerea titlului profesional al acelui stat membru gazdă; întrucât, în temeiul articolelor 48 și 52 din tratat, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție, statul membru gazdă are întotdeauna obligația de a lua în considerare experiența profesională dobândită pe teritoriul său; întrucât după trei ani de activitate efectivă și regulată în

statul membru gazdă și în dreptul aceluși stat, inclusiv dreptul comunitar, se poate prezuma că acești avocați au dobândit aptitudinile necesare pentru a se integra complet în profesia de avocat din statul membru gazdă; întrucât, la sfârșitul acestei perioade, avocatul care, după ce a fost supus unei verificări, își poate dovedi competența profesională în statul membru gazdă, trebuie să poată obține titlul profesional din acel stat membru; întrucât, în cazul în care perioada de activitate profesională efectivă și regulată de cel puțin trei ani include o perioadă mai scurtă de practică în dreptul statului membru gazdă, autoritatea ține cont și de orice alte cunoștințe despre dreptul statului respectiv, care se pot verifica într-un interviu; întrucât, în cazul în care nu se dovedește îndeplinirea acestor condiții, decizia luată de autoritatea competentă a statului gazdă de a nu elibera titlul profesional al statului în conformitate cu modalitățile de facilitare legate de aceste condiții trebuie motivată și poate fi supusă căilor de atac de drept intern;

(15) întrucât evoluția economică și profesională demonstrează că posibilitatea de a exercita profesia de avocat în comun, inclusiv în asocieri, a devenit o realitate; întrucât trebuie să se evite ca exercitarea în cadrul unui grup a profesiei în statul membru de origine să fie folosită ca pretext pentru a-i împiedica sau a-i descuraja să se stabilească în statul membru gazdă; întrucât trebuie, cu toate acestea, să li se permită statelor membre să adopte măsuri corespunzătoare pentru a atinge obiectivul legitim de a asigura independența profesiei; întrucât trebuie prevăzute anumite garanții în toate statele membre care permit exercitarea profesiei în cadrul unui grup,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

(1) Prezenta directivă are ca obiect facilitarea exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat cu titlu independent sau salariat într-un alt stat membru decât cel în care s-a obținut calificarea profesională.

(2) În sensul prezentei directive:

(a) "avocat" înseamnă orice persoană care este resortisant al unui stat membru și care este autorizată să își exercite activitățile profesionale sub unul dintre următoarele titluri profesionale:

Belgia | Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt |

Danemarca | Advokat |

Germania | Rechtsanwalt |

Grecia | Δικηγόρος |

Spania | Abogado/Advocat/Avogado/Abokatu |

Franța | Avocat |

Irlanda | Barrister/Solicitor |

Italia | Avvocato |

Luxemburg | Avocat |

Țările de Jos | Advocaat |

Austria | Rechtsanwalt |

Portugalia | Advogado |

Finlanda | Asianajaja/Advokat |

Suedia | Advokat |

Regatul Unit | Advocates/Barrister/Solicitor |

(b) "stat membru de origine" înseamnă statul membru în care un avocat a obținut dreptul de a utiliza unul dintre titlurile profesionale menționate la litera (a), înainte de a exercita profesia de avocat într-un alt stat membru;

(c) "stat membru gazdă" înseamnă statul membru în care un avocat profesează în conformitate cu dispozițiile prezentei directive;

(d) "titlu profesional din statul membru de origine" înseamnă titlul profesional utilizat în statul membru în care un avocat a dobândit dreptul de a folosi acest titlu oficial de calificare înainte de a exercita profesia de avocat în statul membru gazdă;

(e) "grup" înseamnă orice entitate, cu sau fără personalitate juridică, constituită în conformitate cu legislația unui stat membru, în cadrul căreia avocații își desfășoară activitățile profesionale împreună, sub un nume comun;

(f) "titlu profesional corespunzător" sau "profesie corespunzătoare" înseamnă orice titlu profesional sau orice profesie aflată sub jurisdicția autorității competente la care s-a înregistrat un avocat în conformitate cu dispozițiile articolului 3, iar "autoritate competentă" înseamnă această autoritate.

(3) Prezenta directivă se aplică atât avocaților care își exercită profesia în mod independent, cât și avocaților salariați în statul membru de origine și, sub rezerva articolului 8, în statul membru gazdă.

(4) Exercițarea profesiei de avocat în sensul prezentei directive nu reglementează prestările de servicii care fac obiectul Directivei 77/249/CEE.

Articolul 2

Dreptul de a profesa sub titlul profesional din statul membru de origine

Orice avocat are dreptul să exercite cu caracter permanent activitățile menționate la articolul 5 în oricare alt stat membru, sub titlul profesional din statul membru de origine.

Integrarea în profesia de avocat în statul membru gazdă se face în conformitate cu dispozițiile articolului 10.

Articolul 3

Înregistrarea la autoritatea competentă

(1) Un avocat care dorește să profeseze într-un alt stat membru decât cel în care și-a obținut calificarea profesională este obligat să se înregistreze la autoritatea competentă din acel stat.

(2) Autoritatea competentă din statul membru gazdă înregistrează avocatul pe baza prezentării unui certificat care atestă înregistrarea lui la autoritatea competentă din statul membru de origine. Aceasta poate impune ca, atunci când este prezentat de către autoritatea competentă din statul membru de origine, certificatul să nu fie

mai vechi de trei luni. Aceasta informează autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la înregistrare.

(3) În sensul aplicării alineatului (1):

- în Regatul Unit și Irlanda, avocații care profesează sub un alt titlu profesional decât cel din Regatul Unit sau Irlanda se înregistrează fie la autoritatea competentă pentru profesia de "barrister" sau "advocate", fie la autoritatea competentă pentru profesia de "solicitor";

- în Regatul Unit, autoritatea competentă pentru un "barrister" din Irlanda este cea competentă pentru profesia de "barrister" sau "advocate" și autoritatea competentă pentru un "solicitor" din Irlanda este cea competentă pentru profesia de "solicitor";

- în Irlanda, autoritatea competentă pentru un "barrister" sau un "advocate" din Regatul Unit este cea competentă pentru profesia de "barrister" și autoritatea competentă pentru un "solicitor" din Regatul Unit este cea competentă pentru profesia de "solicitor".

(4) Atunci când autoritatea competentă dintr-un stat membru gazdă publică numele avocaților înregistrați, aceasta publică și numele avocaților înregistrați în temeiul prezentei directive.

Articolul 4

Exercitarea profesiei sub titlul profesional din statul membru de origine

(1) Un avocat care profesează într-un stat membru gazdă sub titlul profesional din statul membru de origine este obligat să își exercite profesia sub acest titlu, care trebuie indicat în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de origine, în mod inteligibil și astfel încât să se evite confuzia cu titlul profesional din statul membru gazdă.

(2) În sensul aplicării alineatului (1), statul membru gazdă poate impune unui avocat care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine să indice organizația profesională din care face parte în statul membru de origine sau jurisdicția la care este admis în aplicarea legislației statului membru de origine. Statul membru gazdă poate impune, de asemenea, unui avocat care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine să menționeze înregistrarea sa la autoritatea competentă din acel stat membru.

Articolul 5

Domeniul de activitate

(1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3), un avocat care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine exercită aceleași activități profesionale ca și un avocat care profesează sub titlul profesional corespunzător din statul membru gazdă și poate, în special, să acorde consultanță juridică cu privire la dreptul din statul membru de origine, dreptul comunitar, dreptul internațional și dreptul din statul membru gazdă. În orice împrejurare, acesta trebuie să respecte normele de procedură aplicabile înaintea instanțelor naționale.

(2) Statele membre care autorizează, pe teritoriul lor, o anumită categorie de avocați să întocmească acte care conferă competența de a administra bunurile persoanelor decedate sau de a constitui sau a transfera drepturi reale imobiliare care, în alt stat membru, sunt rezervate altor profesii decât aceea de avocat pot exclude de la astfel de activități pe avocații care profesează sub un titlu profesional din statul membru de origine conferit în unul dintre aceste din urmă state membre.

(3) Pentru exercitarea activităților legate de reprezentarea și apărarea în justiție a unui client și în măsura în care dreptul statului membru gazdă rezervă aceste activități avocaților care profesează sub titlul profesional al

acelui stat, acesta din urmă poate impune avocaților care profesează sub titlurile profesionale din statele membre de origine să lucreze în colaborare fie cu un avocat care profesează înaintea instanțelor sesizate și care, atunci când este necesar, poate fi răspunzător înaintea acestora, fie cu un "avoué", care își exercită profesia pe lângă instanța respectivă.

Cu toate acestea, pentru a asigura buna funcționare a justiției, statele membre pot elabora norme speciale de acces la curțile supreme, cum ar fi utilizarea de avocați specializați.

Articolul 6

Norme profesionale și deontologice aplicabile

(1) Indiferent de normele profesionale și deontologice care i se aplică în statul membru de origine, avocatul care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine se supune aceluiași norme profesionale și deontologice ca și avocații care profesează sub titlul profesional corespunzător din statul membru gazdă, în ceea ce privește toate activitățile pe care le exercită pe teritoriul acestuia.

(2) Avocaților care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine trebuie să li se asigure reprezentarea corespunzătoare în organizațiile profesionale ale statului membru gazdă. Această reprezentare implică cel puțin dreptul de vot în alegerile pentru organele de conducere ale acelor organizații.

(3) Statul membru gazdă poate impune unui avocat care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine fie să încheie o asigurare de răspundere profesională, fie să se afilieze la un fond de garantare profesională în conformitate cu normele pe care acel stat le stabilește pentru activitățile profesionale exercitate pe teritoriul său. Cu toate acestea, un avocat care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine este exonerat de această obligație, în cazul în care face dovada unei asigurări plătite sau a unei garanții încheiate în conformitate cu normele din statul membru de origine, în măsura în care asigurarea sau garanția este echivalentă din punctul de vedere al condițiilor și al acoperirii. În cazul în care echivalarea este doar parțială, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate impune încheierea unei asigurări sau a unei garanții suplimentare pentru a acoperi elementele care nu sunt deja acoperite de asigurarea sau garanția încheiate în conformitate cu normele din statul membru de origine.

Articolul 7

Proceduri disciplinare

(1) În cazul neîndeplinirii de către un avocat care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine a obligațiilor în vigoare în statul membru gazdă, se aplică normele de procedură, sancțiunile și căile de atac prevăzute în statul membru gazdă.

(2) Înainte de a iniția o procedură disciplinară împotriva unui avocat care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine, autoritatea competentă din statul membru gazdă informează autoritatea competentă din statul membru de origine cât mai curând posibil, furnizând toate informațiile utile.

Primul paragraf se aplică, mutatis mutandis, în cazul în care este inițiată o procedură disciplinară de către autoritatea competentă din statul membru de origine, care informează corespunzător autoritatea competentă din statul sau statele membre gazdă.

(3) Fără a aduce atingere competenței decizionale a autorității competente din statul membru gazdă, aceasta cooperează pe tot parcursul întregii proceduri disciplinare cu autoritatea competentă din statul membru de origine. În special, statul membru gazdă adoptă dispozițiile necesare pentru ca autoritatea competentă din statul membru de origine să își poată prezenta observațiile înaintea instanțelor competente să soluționeze în căile de atac.

(4) Autoritatea competentă din statul membru de origine decide cum să acționeze, în aplicarea propriilor norme de procedură și de fond, ca urmare a unei decizii a autorității competente din statul membru gazdă privind un avocat care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine.

(5) Deși nu este o condiție necesară pentru luarea unei decizii de către autoritatea competentă din statul membru gazdă, retragerea temporară sau permanentă de către autoritatea competentă din statul membru de origine a autorizației de exercitare a profesiei conduce automat la interdicția temporară sau permanentă ca avocatul în cauză să profeseze sub titlul profesional din statul membru de origine în statul membru gazdă.

Articolul 8

Exercitarea profesiei ca avocat salariat

Un avocat înregistrat într-un stat membru sub titlul profesional din statul membru de origine poate profesa ca avocat salariat în serviciul altui avocat, într-o asocierie sau societate de avocați sau al unei întreprinderi publice sau private, în măsura în care statul membru gazdă permite acest lucru avocaților înregistrați sub titlul profesional utilizat în acel stat.

Articolul 9

Motivare și căi de atac

Deciziile de a refuza înregistrarea menționată la articolul 3 sau de a anula această înregistrare, precum și deciziile de pronunțare a sancțiunilor disciplinare trebuie motivate.

Aceste decizii pot face obiectul căilor de atac de drept intern.

Articolul 10

Asimilarea cu avocatul statului membru gazdă

(1) Un avocat care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine și care își desfășoară activitatea efectiv și cu regularitate, pe o perioadă de cel puțin trei ani în statul membru gazdă, în domeniul dreptului acelui stat, inclusiv dreptul comunitar, este exceptat de la îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 89/48/CEE pentru a fi admis în profesia de avocat în statul membru gazdă. "Activitate desfășurată efectiv și cu regularitate" înseamnă exercitarea reală a activității, fără nici o altă întrerupere decât cele care rezultă din evenimentele vieții de zi cu zi.

Avocatul în cauză are obligația de a aduce dovada în fața autorității competente din statul membru gazdă în legătură cu această activitate efectivă exercitată cu regularitate în statul membru gazdă pe o perioadă de cel puțin trei ani în domeniul dreptului statului membru gazdă. În acest scop:

(a) avocatul furnizează autorității competente din statul membru gazdă toate informațiile și documentele utile, în special despre numărul și natura cauzelor în care a acordat asistență juridică;

(b) autoritatea competentă a statului membru gazdă poate să verifice caracterul efectiv și regularitatea activității exercitate și poate să ceară, dacă este necesar, avocatului să ofere, verbal sau în scris, clarificări sau precizări suplimentare referitoare la informațiile și documentele menționate la litera (a).

Decizia luată de autoritatea competentă din statul membru gazdă de a nu acorda o exceptare în cazul în care nu s-a prezentat dovada că cerințele prevăzute în primul paragraf au fost îndeplinite trebuie motivată și poate face obiectul căilor de atac de drept intern.

(2) Un avocat care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine într-un stat membru gazdă poate, în orice moment, să impună ca diploma lui să fie recunoscută în conformitate cu Directiva 89/48/CEE, în vederea obținerii admiterii în profesia de avocat în statul membru gazdă și a exercitării acesteia sub titlul profesional corespunzător profesiei din acel stat membru.

(3) Un avocat care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine și care a desfășurat în mod efectiv și cu regularitate o activitate profesională în statul membru gazdă pe o perioadă de cel puțin trei ani, dar pe o perioadă mai scurtă în domeniul dreptului acelui stat membru, poate obține de la autoritatea competentă din statul membru gazdă admiterea în profesia de avocat în statul membru gazdă și dreptul de a o practica sub titlul profesional corespunzător profesiei din acel stat membru, fără a fi obligat să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 89/48/CEE, în condițiile și în conformitate cu procedura descrisă mai jos:

(a) autoritatea competentă din statul membru gazdă ia în considerare activitatea exercitată efectiv și cu regularitate în cursul perioadei prevăzute mai sus și orice cunoștințe și experiență profesională în dreptul statului membru gazdă, orice participare la cursuri și seminarii despre dreptul statului membru gazdă, inclusiv dreptul profesional și deontologia;

(b) avocatul pune la dispoziția autorității competente din statul membru gazdă orice informație și documentație utilă, în special despre cauzele în care a acordat asistență juridică. Activitatea exercitată efectiv și cu regularitate de către avocat în statul membru gazdă și capacitatea sa de a continua activitatea pe care a exercitat-o în acel stat sunt evaluate pe baza unui interviu de către autoritatea competentă a statului membru gazdă, interviu al cărui scop este de a verifica caracterul efectiv și regularitatea activității exercitate.

Decizia autorității competente din statul membru gazdă de a nu acorda autorizația în cazul în care nu s-a prezentat dovada că cerințele stabilite în primul paragraf au fost îndeplinite trebuie motivată și poate face obiectul căilor de atac de drept intern.

(4) Autoritatea competentă din statul membru gazdă poate, printr-o decizie motivată și care poate face obiectul căilor de atac de drept intern, să refuze să acorde unui avocat permisiunea de a beneficia de dispozițiile prezentului articol, în cazul în care consideră că aceasta ar aduce atingere ordinii publice, în special ca urmare a unor abateri disciplinare, a unor plângeri sau incidente de orice fel.

(5) Reprezentanții autorității competente însărcinați cu examinarea cererii trebuie să păstreze confidențialitatea asupra informațiilor primite.

(6) Un avocat admis în profesia de avocat în statul membru gazdă în conformitate cu modalitățile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) are dreptul să folosească, pe lângă titlul profesional corespunzător profesiei de avocat din statul membru gazdă, titlul profesional din țara lui de origine, exprimat în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de origine.

Articolul 11

Exercitarea profesiei în cadrul unui grup

În cazul în care este autorizată exercitarea profesiei în cadrul unui grup de către avocații care își exercită activitățile sub titlul profesional corespunzător, se aplică următoarele dispoziții cu privire la avocații care doresc să exercite activități cu acest titlu sau care se înregistrează la autoritatea competentă.

(1) Unul sau mai mulți avocați care aparțin aceluiași grup în statul membru de origine și care profesează sub titlul profesional din țara lor de origine într-un stat membru gazdă își pot exercita activitățile profesionale în cadrul unei sucursale sau agenții a grupului lor din statul membru gazdă. Cu toate acestea, în cazul în care normele fundamentale care reglementează acel grup în statul membru de origine sunt incompatibile cu

normele fundamentale care rezultă din actele cu putere de lege și actele administrative din statul membru gazdă, acestea din urmă se aplică în măsura în care respectarea lor este justificată de interesul general constând în protecția clientului și a terților.

(2) Fiecare stat membru permite unuia sau mai multor avocați din același grup sau din același stat membru de origine care profesează pe teritoriul său sub titlul profesional din statul membru de origine accesul la o formă de exercitare a profesiei în cadrul unui grup. În cazul în care statul membru oferă avocaților săi posibilitatea alegerii între mai multe forme de exercitare a profesiei în cadrul unui grup, aceleași forme stau și la dispoziția avocaților menționați anterior. Modalitățile în conformitate cu care acești avocați își exercită activitățile în comun în statul membru gazdă sunt reglementate de actele cu putere de lege și actele administrative din statul membru respectiv.

(3) Statul membru gazdă adoptă măsurile necesare pentru a permite, de asemenea, exercitarea profesiei în comun între:

(a) mai mulți avocați din diferite state membre care profesează sub titlurile profesionale din statele membre de origine;

(b) unul sau mai mulți avocați care fac parte din categoria menționată la litera (a) și unul sau mai mulți avocați din statul membru gazdă.

Modalitățile în conformitate cu care acești avocați își exercită activitățile în comun în statul membru gazdă sunt reglementate de actele cu putere de lege și actele administrative din statul membru respectiv.

(4) Un avocat care dorește să profeseze sub titlul profesional din statul membru de origine informează autoritatea competentă din statul membru gazdă despre faptul că este membru al unui grup în statul membru de origine și furnizează toate informațiile utile despre acel grup.

(5) Prin derogare de la punctele 1-4, un stat membru gazdă, în măsura în care interzice avocaților care profesează sub propriul titlu profesional corespunzător să exercite profesia de avocat într-un grup în care unele persoane nu sunt membre ale acestei categorii profesionale, poate refuza să permită unui avocat înregistrat sub titlul profesional din statul membru de origine să profeseze pe teritoriul său ca membru al grupului său. Se consideră că grupul include persoane care nu sunt membre ale acestei categorii profesionale în cazul în care:

- capitalul grupului este deținut în întregime sau parțial sau

- se utilizează denumirea sub care profesează sau

- se exercită puterea de decizie, de fapt sau de drept,

de către persoane care nu au calitatea de avocați în sensul articolului 1 alineatul (2).

În cazul în care normele fundamentale care reglementează un grup de avocați din statul membru de origine sunt incompatibile fie cu normele în vigoare în statul membru gazdă, fie cu dispozițiile primului paragraf, statul membru gazdă se poate opune deschiderii unei sucursale sau unei agenții pe teritoriul său fără restricțiile prevăzute la punctul 1.

Articolul 12

Denumirea grupului

Indiferent de modalitățile în conformitate cu care avocații profesează sub titlul profesional din statul membru de origine în statul membru gazdă, aceștia pot folosi denumirea oricărui grup căruia îi aparțin în statul membru de origine.

Statul membru gazdă poate impune ca, pe lângă denumirea reglementată la primul paragraf, să se menționeze forma juridică a grupului din statul membru de origine și numele membrilor grupului care profesează în statul membru gazdă.

Articolul 13

Cooperarea dintre autoritățile competente din statul membru de origine și cel gazdă și confidențialitatea

Pentru a facilita aplicarea prezentei directive și pentru a evita aplicarea incorectă a dispozițiilor sale cu scopul unic de a eluda reglementările aplicabile în statul membru gazdă, autoritatea competentă din statul membru gazdă și autoritatea competentă din statul membru de origine colaborează strâns și își oferă reciproc asistență.

Acestea trebuie să păstreze confidențialitatea asupra informațiilor pe care le schimbă între ele.

Articolul 14

Desemnarea autorităților competente

Statele membre desemnează autoritățile competente împuternicite să primească cererile și să ia deciziile la care se face referire în prezenta directivă până la 14 martie 2000. Statele membre informează celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 15

Raportarea de către Comisie

În termen de cel mult zece ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la progresul înregistrat în aplicarea directivei.

După toate consultările necesare, Comisia își prezintă cu această ocazie concluziile și orice modificări care pot fi aduse sistemului existent.

Articolul 16

Transpunerea

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 14 martie 2000. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 17

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării ei în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Articolul 18

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 16 februarie 1998.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. M. Gil-robles

Pentru Consiliu

Președintele

J. Cunningham

[1] JO C 128, 24.5.1995, p. 6 și JO C 355, 25.11.1996, p. 19.

[2] JO C 256, 2.10.1995, p. 14.

[3] Avizul Parlamentului European din 19 iunie 1996 (JO C 198, 8.7.1996, p. 85), Poziția Comună a Consiliului din 24 iulie 1997 (JO C 297, 29.9.1997, p. 6), Decizia Parlamentului European din 19 noiembrie 1997 (Decizia Consiliului din 15 decembrie 1997).

[4] JO L 19, 24.1.1989, p. 16.

[5] JO L 78, 26.3.1977, p. 17, directivă modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

[6] Culegere 1988, p. 1123.
